

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III Lei 25. Particulari Lei 25, Autorități și străinătate Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se inapolează. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRATIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Deschiderea Cursurilor de îndrumare, Ciclul II

Conferința Prea Sfințitului Valerian al Oradiei

Întrucât, conform Regulamentului, Cursurile de îndrumare misionară trebuie să dureze două luni, Marți 1 Septembrie 1953, s'a deschis la Institutul Teologic din Sibiu, Ciclul II (luna a doua) a acestor cursuri pentru preoții din Mitropolia Ardealului. După slujirea Doxologiei în Capela Mitropolitană s'a trecut în Aula Institutului, unde s'a făcut deschiderea festivă a cursurilor. De față au fost: I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, P. S. Valerian al Oradiei, Episcopul lutheran Müller, P. C. Vicar Traian Belascu, Consilieri, Profesori, Preoți cursiști și deservenții altor culte din Sibiu.

Luând cuvântul P. C. Rector Sofron Vlad arată rostul cursurilor de îndrumare: orientarea în nouile probleme ale vieții sociale, îmbogățirea cunoștințelor teologice, unificarea preoției în conștiință și acțiune ș. a. Compară apoi preoimea cu inima: de activitatea ei depinde viața Bisericii. Și evidențiază rolul preoției în actualitate. Mulțumește I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, P. S. Valerian, Ministerului Cultelor și asigură că munca depusă aici e spre binele Patriei și al poporului.

Pr. Grecu Mihail din Deda (Raionul Reghin) arată că preoimea, care în marea ei majoritate constă din fii de țărani, se identifică cu aspirațiile poporului, care-și făurește o viață mai bună și fericită. De aceea ea vine cu bucurie la aceste cursuri în care alături de cunoștințele teologice i se împărtășesc și îndrumări în activitatea ei socială. Tot odată aici se înfrățesc preoții reveniți cu cei vechi ortodocși și preoții din toate eparhiile Ardealului. Mulțumește I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit Nicolae, celorlalți ierarhi ardeleni, Onoratului Guvern, P. C. Profesori și Consilieri și făgăduiește că aceste cursuri vor rodi în munca pașnică și constructivă pentru înflorirea Patriei.

Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae spune că dintru început s'a călăuzit de principiul: dacă vrei să faci pastorație bună cu credincioșii, trebuie să faci înainte de aceasta pastorație bună cu preoții. Cursurile de îndrumare slujesc tocmai acestui gând. Biserica trebuie să formeze în credincioși și preoți omul care să contribuie la făurirea unei societăți mai bune. Noi avem, declară I. P. S. Sa, sufletul deschis pentru progres și pentru problemele ce le

pun vremile de azi. Aceste probleme și acest progres sunt de Dumnezeu voite. Noi nu ne simțim streini în mijlocul împrejurărilor de azi. Cursurile de îndrumare, între alte scopuri, îl are și pe acesta: de a orienta preoimea cât mai temeinic în problemele epocii noastre, ca ea să colaboreze la construirea societății celei noi. După ce își manifestă satisfacția pentru progresul realizat de preoți în ultimii ani, I. P. S. Sa mulțumește cursiștilor, Profesorilor, oaspeților, P. S. Valerian, I. P. S. Patriarh Justinian și Onoratului Guvern și binecuvintează începerea cursurilor de îndrumare Ciclul II.

Dă apoi cuvântul P. S. Valerian al Oradiei, care dezvoltă tema: Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Budapesta. Într-o expunere clară și plastică de aproape două ore Prea Sfinția Sa arată felul cum s'a desfășurat această sesiune a Consiliului Mondial al Păcii și rezultatele la care au ajuns. Ea a reprezentat un pas înainte pe drumul păcii.

Ea a relevat că forțele păcii sunt mai puternice decât forțele războiului, că poarele pot salva pacea și că drumul tratativelor este singurul drum care corespunde voinței tuturor popoarelor. Ea a arătat că oameni de rase, națiuni, concepții și moduri de viață diferite se pot înțelege, căci toți au aceeași dorință și același limbaj: Pacea. Contribuția cultelor religioase la această sesiune nu a lipsit. Cuvântul reprezentanților diferitelor confesiuni creștine și diferitelor religii a fost ascultat cu atenție și propunerile lor au fost luate în considerare. Pe ordinea de zi au figurat două puncte: I. Tratatative și destindere internațională; II. Rolul și componența Consiliului Mondial al Păcii. Din cuvântările ținute și din documentele adoptate se remarcă în special următoarele șapte probleme: 1. Independența popoarelor și a celor coloniale, e o condiție necesară a destinderii internaționale; 2. Prin încetarea focului la destinderea situației internaționale; 3. Posibilitatea coexistenței pașnice a celor două sisteme; 4. Intensificarea schimburilor culturale pentru pace și prietenie între popoare; 5. Rezolvarea tuturor problemelor litigioase internaționale prin tratative; 6. Rolul și componența Consiliului Mondial al Păcii (296 membrii din 70 de țări; s'au cooptat încă 130 persoane,

între care și reprezentanți ai cultelor); 7. Luptă și veghe neadormită pentru zădărnicierea uneltirilor ațățătorilor la războiu și pentru apărarea păcii.

P. S. Sa ilustrează toate aceste probleme cu extrase din cuvântările membrilor Consiliului Mondial al Păcii și ale reprezentanților cultelor religioase, arătând că religia este alături de lupta popoarelor pentru pace. Citește apoi Apelul Consiliului Mondial al Păcii privitor la deschiderea unei campanii mondiale în favoarea tratativelor și hotărârea pentru schimburile culturale.

Credincioșii trebuie nu numai să dozească pacea, ci să și lupte pentru biruința ei, alături de sutele de milioane de oameni ai muncii. Căci biruința se va dobândi numai prin luptă. Și numai așa ni se va putea spune în viitor: generația care a salvat pacea — încheie P. S. Sa în aplauzele întregii asistențe.

Episcopul lutheran Müller, după ce mulțumește P. S. Valerian pentru frumoasa expunere, scoate în evidență principiul coexistenței sistemelor sociale, care stă la temelia păcii și îndeamnă la conlucrare la cauza păcii pe deservenții tuturor cultelor.

Pr. Prof Sp. Cădea, după ce evidențiază calitățile conferinței Prea Sfințitului Valerian, arată rolul preotului ca luptător pentru pace și dă expresie angajamentului preoției de a intensifica lupta pentru pace. Cu acestea se încheie ședința festivă atât de instructivă și de bogată în învățăminte.

În zilele următoare P. S. Valerian al Oradiei a conferențiat despre aceeași temă la consfăturile interconfesionale dela Făgăraș și dela Orașul Stalin. Preoimea și ceilalți deservenți ai cultelor au avut astfel prilejul să audă o expunere despre sesiunea Consiliului Mondial al Păcii dela Budapesta, făcută de un participant la această sesiune. Pretutindeni s'au adus vii mulțumiri P. S. Sale pentru informațiile și îndrumările date. În felul acesta preoimea a primit noi orientări și îndemnuri pentru continuarea și intensificarea luptei pentru pace alături de poporul muncitor și de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă.

N. M

Corul bisericesc din parohia I și II Mediaș, condus de Diaconul M. Drăgușin, spre a da expresie unificării bisericești, într-o Duminică cântă la Catedrala veche-ortodoxă, în alta la biserică revenită.

Pe calea Gospodăriilor Agricole Colective

În anii regimului de democrație populară, viața satelor s'a schimbat mult. Convingându-se că singura cale care duce la belșug și fericire este calea Gospodăriei Agricole Colective, o parte însemnată a țărănimii muncitoare a pornit cu hotărâre și încredere pe drumul agriculturii socialiste, pe drumul unirii în mari gospodării socialiste. Până în prezent, aproape 300.000 de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii și-au unit de bună voie gospodăriile individuale în gospodării colective. Numărul țăranilor muncitori, care cer să fie primiți în gospodăriile colective existente sau să li se aprobe înființarea de noi gospodării colective crește neîncetat.

Ceea ce-i determină pe țăranii muncitori să pășească în număr tot mai mare pe calea gospodăriei agricole colective este convingerea adâncă pe care și-au făcut-o datorită muncii de lămurire și totodată datorită celor constatate de ei personal. Țăranii muncitori știu că numai intrând în gospodăria colectivă pot alunga pentru totdeauna sărăcia și nevoile din casele lor. Căci țăranii colectivști obțin recolte îmbelșugate, au casele îndestulate și duc o viață cum nici măcar nu puteau visa înainte.

Având ajutorul puternic al Statului, în deosebi al clasei muncitoare, prin activitatea S.M.T.-urilor și folosind metode de muncă înaintate, colectivștii au obținut anul trecut, recolte în medie cu 25 la sută, iar în unele locuri chiar cu 50 la sută mai mari decât cele obținute de gospodăriile țărănești individuale. Pentru zilele-muncă efectuate, ei au primit cantități însemnate de produse și bani.

Din veniturile realizate prin muncă în cadrul gospodăriei colective, mulți colectivști și-au făcut case noi, și-au cumpărat mobilă, aparate de radio, etc. În comuna Hiraslău din regiunea Cluj, a apărut de curând o uliță nouă, pe care locuitorii comunei au numit-o „uliță colectivștilor”. Pe această uliță sunt multe case noi, spațioase, construite în ultimii doi ani din veniturile primite de colectivști dela gospodăria colectivă.

La baza constituirii gospodăriei colective sau aderării țăranilor muncitori la gospodăriile agricole colective existente stă principiul liberului consimțământ. Căci trecerea dela gospodăriile țărănești mici și fărâmițate la marea gospodărie agricolă socialistă trebuie să se facă în mod treptat dar continuu nu prin presiune ci prin exemplu și convingere.

„Numai convingerea adâncă a țărănimii despre marile avantaje ale gospodăriei colective poate servi drept bază pentru crearea unor gospodării colective cu adevărat trainice”.

În proiectul noului statut-model a gospodăriei agricole colective se spune „Gospodăria colectivă este o mare gospodărie agricolă socialistă, în care țăranii muncitori se unesc de bună voie și pun la un loc pământul și principalele lor mijloace de producție”.

Deci pentru milioanele de țăranii muncitori de pe întreg cuprinsul Patriei noastre este clar că intrarea în gospodăria agricolă colectivă se face de bună voie în momentul când ei se conving, pe bază de fapte de superioritatea și necesitatea gospodăriei colective. Ei știu că mergând pe calea gospodăriei colective, ei își clădesc — așa cum se spune în proiectul noului statut-model — „o viață nouă la nivelul

Cultul divin și însemnătatea lui

„Premăriți pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”
(I Cor. 6, 19—20)

Două lucruri și de mare preț ne-a lasat Domnul nostru Iisus Hristos: Sf. Evanghelie, adevărul dumnezeesc și Sf. Cuminecătură, adevărul Trupul și Sângele Său.

La Cina cea de Taină, Domnul frângând pâinea și luând paharul cu vin le-a dat învățăceilor zicând: „Luați mâncați acesta este trupul meu, care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor”. Și iarăși: „Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meu al legii celei noi, care se varsă pentru voi și pentru mulți, spre iertarea păcatelor”. Apoi a adăugat: „Aceasta să o faceți întru pomenirea mea” (Mat. 26, 26; Marcu 14, 22—24; Luca 22, 19—20).

Iar după slăvita Înviere, Domnul a zis ucenicilor: „Mergând propoveduiți Evanghelia împărăției până la marginile lumii”.

Acesta este îndoitul testament al Mântuitorului. Credincioasă cuvintelor Lui Biserica împlinește mereu acest îndoit testament și împărtășește neîncetat fiilor ei cele două daruri cerești: adevărul descoperit de Dumnezeu și trupul și sângele Domnului.

De aceea Biserica are două locuri însemnate: altarul și amvonul. În altar preotul se roagă pentru credincioși, în amvon vorbește credincioșilor despre Dumnezeu. În altar el se roagă și pregătește marea taină a Cuminecăturii; din amvon împărtășește credincioșilor adevărul lui Dumnezeu. În Sf. Cuminecătură, sub forma vinului și a pâinii, este însuși Trupul și Sângele Domnului, în propoveduirea Evangheliei, sub forma cuvintelor, este însuși adevărul lui Dumnezeu. Din amândouă se dă hrană cerească: adevărul care luminează mintea și Trupul și Sângele care hrănește și sfințește viața credincioșilor. Din aceste două, ne vom ocupa, în o serie de articole, cu ultima: Sf. Liturghie.

Credința în divinitate a existat și la popoarele precreștine în diferite forme și ele și-au manifestat credința în mod variat. Totalitatea actelor prin care oamenii și-au arătat sentimentele de adorațiune față de divinitate au primit numirea de cult divin, sau cult religios.

Dumnezeu a trimis la noi pe unul născut Fiul Său, Domnul nostru Iisus Hristos, care prin jertfa Lui de pe cruce a adus lui Dumnezeu cel mai desăvârșit omagiu și a inaugurat adevăratul cult.

Ceea ce deosebește fundamental cultul creștin de cel ebraic și de cel păgân, este că cel creștin și cu osebire Sf. Liturghie, nu este numai o preînchipuire a împăcării omului cu Dumnezeu, cum era cultul ebraic, sau numai un strigăt disperat după divinitate ca la păgâni, ci în el se petrece o întâlnire tainică și reală între credincios și Dumnezeu. Credinciosul se înalță pe aripile rugăciunii până la capacitatea de a fi vredni: de Hristos care vine la el în jertfa euharistică. În cultul creștin se petrece o acțiune îndoită: credinciosul se înalță spre Dumnezeu, spre a-i duce o cinstire vrednică și spirituală, iar Dumnezeu vine la credincios spre a-l împărtăși din darurile prețioase ale jertfei de pe Golgota.

Dela jertfa Mântuitorului de pe cruce suntem încredințați că rugăciunile noastre nu rămân suspendate, nu sunt un strigăt în deșert, ci ele

de trai al unor oameni care folosesc belșugul produselor și duc o viață cu adevărat civilizată”.

Preoțimea trebuie să ducă muncă de lămurire între credincioși în acest sens, contribuind astfel la binele poporului și înțărirea Patriei.

aduc la noi pe Dumnezeu prin Iisus Hristos „cel ce jertfește și se jertfește pentru noi” prin lucrarea sfințitoare a Duhului Sfânt.

De aceea cultul creștin și în deosebi Sf. Liturghie a fost asemănată cu o minunată scară pe care se coboară darul lui Dumnezeu la noi, iar noi ne înălțăm la El ca să ne împărtășim de darurile Lui cerești.

Cultul creștin este atmosfera în care se respiră Duhul Sfânt, mediul harului dumnezeesc în care se simte așa de bine sufletul.

Cultul creștin este mijlocul cel mai bogat și mai potrivit prin care se revărsă asupra credincioșilor darurile lui Dumnezeu. El unește strâns sufletul nostru cu Dumnezeu.

Din partea creștinului, cultul este expresia credinței, care se manifestă prin actele lui. Credința e jarul din care se ridică flăcările cultului.

Cultul este expresia nădejdi noastre în Dumnezeu. Firul tainic al nădejdi se arată prin cult. „Dumnezeule spre ajutorul meu ia aminte, Doamne, când strig către Tine!”

Cultul este expresia iubirii noastre către Dumnezeu, căci rugăciunea este cea mai frumoasă floare a iubirii noastre către Dumnezeu. „A iubi pe Dumnezeu, zice Fericitul Augustin, înseamnă a-L lauda, și lauda nu este sinceră decât atunci când iese din iubire”. Rugăciunea este jertfa inimii care crede, nădăjduște și iubește pe Dumnezeu. În ea sufletul se smerește ca să se înalțe. Prin ea se preamărește Dumnezeu și credinciosul se sfințește cu darul lui Dumnezeu, pe care-l cheamă rugăciunea. Prin ea preamărim, mulțumim și cerem ajutorul lui Dumnezeu.

De aceea toate rugăciunile cultului public încep cu preamărirea numelui lui Dumnezeu și a împărăției cerurilor: „Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna acum și pururea” și „Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea”. Iar odată cu acestea facem semnul Sf. Cruci, prin care s'a adus cea mai desăvârșită preamărire lui Dumnezeu și s'a deschis credincioșilor împărăția lui Dumnezeu.

Când sufletul nostru este slăbit de prea multe asalturi ale ispitelor și păcatelor, când el dorește să se înviorizeze, atunci el este chemat să ia întărire, ușurare, mângâiere și sfințenie în atmosfera de lumină și har ceresc a cultului creștin. De aceea Sf. Apostol Pavel, sfătuind pe creștini să-și împlinească cu vrednicie rostul lor în viață, încheie cu acest îndemn: „Preamăriți dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu” (I Cor. 6, 19—20).

Sfânta Evanghelie ne spune că un orb de pe străzile Ierihonului striga după Iisus: Fiule a lui David miluește-mă. Și Domnului făcându-i-se milă, i-a dăruit vederea. Orbul nu vedea cu ochii lui trupesti pe Iisus, dar simțea cu inima lui prezența dumnezească a Mântuitorului. Din credința lui a isvorit rugăciunea. Ceva asemănător este și în participarea noastră la Sf. Liturghie. Hristos vine la noi. Cu ochii noștri trupesti nu-L vedem căci El este mai presus de vederea aceasta. Dar îl simțim cu inima, și pe aripile rugăciunii intrăm în comuniune cu El, ca să ne învrednicim de darurile Lui cerești.

Doamne Iisuse Hristoase care ai venit la noi și ai adus prin jertfa de pe cruce cea mai desăvârșită preamărire Tatălui ceresc, apoi rămânând la noi în chipul cel tainic al jertfei ne-sângeroase, ne învrednicești de acele daruri, ajută-ne și nouă să înțelegem ceea ce Tu săvârșești pentru noi în Sf. Liturghie și ceea ce trebuie să săvârșim noi pentru ca să fim pururea cu Tine și să preamărim pe Dumnezeu în trupul și duhul nostru în toate zilele vieții noastre.

Pr. Vasile Coman

Sf. Procopie Cehul

Se împlinesc 970 de ani dela nașterea Sf. Procopie, care a fost un insulețit susținător în țara Cehilor al tradițiilor ortodoxe și a liturghiei slavone, inițiate de marii Apostoli ai Slavilor, Sf. Constantin și Metodie. Dar totodată legăturile lui cu Ortodoxia din Transilvania sunt de o importanță covârșitoare pentru întreaga sa activitate bisericească.

Sf. Procopie s'a născut pe la 983, într-o comună de lângă Praga, ca fiu al țărânului Vit și a soției lui Bojena. Părinții i-au dat fiului numele de Procopie, care înseamnă „progresul celui activ în muncă” fiind obicinuit în Răsărit, unde avea numeroși reprezentanți de seamă, între care și Procoplu al Cezareei, care a scris, ca primul despre slavi. Tânărul Procopie având aplecări spre viața religioasă și dorind să se facă preot studiază la Vysehradul dela Praga, unde era „marea școală slavonă”, la care se mai păstrau încă multe manuscrise din cele 200 rămase dela Sf. Metodie. El evită școala latină dela Budeci, a cărei învățătură era străină poporului, deși era impusă de ierarhia catolică germană dela Praga, la intervenția Arhiepiscopului dela Mainz. Aceasta dovedește că în familia lui Procopie, deci și în familia mare dela țară a agricultorilor cehi, se făcea mare deosebire între latinismul impus de sus și între slavonia bisericească răsăriteană și ortodoxă, transmisă dela Sf. Metodie și mult apreciată și susținută în popor.

Dar Procopie devine văduv și atunci se îndreaptă în el dorința de a deveni monah. El evită din nou mănăstirile latine, susținute de episcopul german Thidag dela Praga și pleacă spre regiunile Dunărene, unde existau numeroase mănăstiri slavone, despre care se știa în Cehia, că au fost întemeiate de ucenicii Sf. Metodie. În documentele vremii sunt menționate în acele regiuni mai multe mănăstiri „grecești”, cu limba slavonă în cult, precum erau cele dela Vespren, dela Vysegradul unguresc, dela Murășana (Morissen), dela Orosianus Maidan a lui Ceanad și altele pe cursul Mureșului în sus. De aceasta se pomenește și mai târziu, în 1204 că sunt populate cu monahi greci, care trăesc după regulile Sfântului Vasile cel Mare. În ele se susținea cultul slavon-ortodox și prin ele se făcea circulația manuscriselor slavone peste Sf. Munte Athos spre Kiev.

În una din aceste mănăstiri și pe cursul râului Mureș, își petrece Procopie ucenicia, aici învață regulile Sf. Vasile și se deprinde cu tenacitatea ortodoxă în credință. Înzestrat cu aceste cunoștințe, Procopie se întoarce acasă, după anul 1020, cu dorința de a întemeia o mănăstire similară. Își găsește un loc potrivit, în peștera de lângă comuna Sazava, unde își construiește o bisericuță în lemn, închinată Sfintei Fecioare Maria. Dar este privit cu multă neîncredere de episcopul Izzo dela Praga.

Pe la 1030 se întâlnește cu principele Oldrich, rătăcit în acele regiuni și repede se încheie între el o înțelegere reciprocă.

Și atunci Oldrich îi dă tot concursul pentru a putea întemeia, în 1032, o mare mănăstire slavonă, închinată Sf. Ioan Botezătorul. Din această împrejurare a hramului mănăstirii, se poate trage o concluzie, că Procopie și-a putut face ucenicia în mănăstirea Murășana Morissen care avea hramul acestui mare înaintemergător. Scopul mănăstirii era atât religios precum și educativ și caritativ. În ea se susține copierea manuscriselor slavone, apoi pictura și arhitectura, precum și o școală slavonă. Activitatea sa este sprijinită de principele Bretislav I, care înzestrează mănăstirea cu multe danii și bunuri. Dar Procopie, devenit arhimandrit al unei mănăstiri numite în cronică „arhimănăstire”, deci având și câteva filiale, nu uită de mănăstirea unde-și făcuse uce-

nicia, trimțându-i numeroase manuscrise, care vor circula mai departe, spre Bulgaria și Rusia.

Dar activitățile sale îl vine și sfârșitul, când moare, de Bunavestire în anul 1053. După doi ani moare și Bretislav, iar noul principe Spytihnev face jocul latinilor și-i izgonește pe monahii slavoni dela Sazava în 1056.

Urmașul său, Vratislav îl recheamă în 1061, încât activitatea se poate susține mai departe sub egumenii Vit, German, fiul lui Procopie și Bozotech, când se încheie legături directe cu Marea Lavră a Peșterilor dela Kiev și în 1095 se aduce de acolo cultul Sf. ruși Boris și Gleb.

Vratislav chiar ceruse vole papii Grigore VII să permită oficial promovarea cultului slavon dar primise un răspuns drastic negativ, pentru că în 885, 924 și 1069 Sf. Metodie și cultul slavon au fost declarate eretice și stricătoare de lege. De aceea după schisma card. Humbert față de Răsărit, în 1054, latinii aplică intoleranță față de ortodocși și astfel în 1096 monahii slavoni dela Sazava sunt goniți pentru a doua oară. Ei duc tradițiile Sf. Metodie și ale Sf. Procopie în Moravia, unde înființează mănăstirea Zeliz, dar sunt și de acolo izgoniți în 1146. În scris, cronicarul latin Kosmas dela Praga († 1125) șterge tot trecutul slavon-ortodox din istorie și evită să pomenească de Metodie, Constantin și Procopie. E vremea în care papa sprijină acțiunile antislavone ale ierarhiei și politicii germane, care va duce la o puternică colonizare germană în regiunile slavone dela Odra, Elba și Vltava. Atunci se precizează că în Cehia episcopul nu are voie să fie de rit bulgar, nici rus sau slavon, ci numai latin. Atunci se latinizează întregul trecut al Cehilor, și văzând papa Inocențiu III, că în popor Sf. Procopie se bucură de mare cinste, încât chiar regele ia umărul sfântului și-l duce la Praga „ca să-i sprijinească regatul împotriva dușmanilor”, îl declară pe Sf. Procopie, în anul 1204, sfânt latin. Dar cu această ocazie dispar din circulație manuscrisele Sf. Procopie, pentru că nu erau demne de un sfânt latin. De fapt, în 1347, la organizarea mănăstirii glagolitice dela Praga, prin Carol IV, ctitorul îi face donație singurul Evangheliar ce mai rămăsese dela Sf. Procopie după arderea tuturor cărților slavone, din 1096: era scris în cirilică, după un text bulgar în recensie rusească. Deci Sf. Procopie era ortodox.

Cu ortodoxia Sf. Procopie s'a ocupat recent p. prot. Ios. Leixner dela Praga, după care am reprodus cele de mai sus.

Prof. M. Șesan

În 16 Aprilie a. c. a avut loc la Luduș o ședință interconfesională în cadrul luptei pentru pace. Au participat preoții ortodocși, romano-catolici, reformați, reprezentanți ai cultului mozaic și adventist din Raionul Luduș: P. C. Prot. I. Macavei a arătat activitatea Bisericii ortodoxe și a preoților noștri în lupta pentru pace. După ce a vorbit despre Congresul dela Viena, a îndemnat preoțimea să-și intensifice lupta pentru pace, atât în predici, cât și în munca de lămurire dela om la om, ca să facă din fiecare credincios un luptător activ pentru pace. Reprezentantii celorlalte culte au manifestat de asemenea adeziunea la lupta pentru pace, care e lupta pentru bunăstare și progres. Iar preoții care au luat parte la discuții, au arătat felul în care lucrează și în Comitetele de luptă pentru pace și în colaborarea la lucrările de folos obștesc, iar pentru viitor continuând a-și intensifica această activitate.

În încheiere P. C. Prot. I. Macavei își exprimă satisfacția că mulțumită libertăților garantate de Constituție, astăzi avem condițiile favorabile pentru buna armonie între culte și pentru împreună lucrarea lor în lupta pentru pace, pentru binele poporului și întărirea scumpei noastre Patrii R. P. R. De aceea și în viitor preoțimea va fi în mod practic luptătoare activă pentru pace.

Indrumător omiletic

I. Duminica XIV după Rusali: Mt. 22, 1-14.

Se poate vorbi despre: creștinismul și bucuria vieții.

1. Mântuitorul aseamănă împărăția cerurilor cu o nuntă. Aceasta înseamnă că împărăția cerurilor este bucurie.

2. De fapt „bucuria” este unul din cuvintele cele mai des folosite în Noul Testament. Creștinismul nu e întristare, ci bucurie.

3. Desigur bucuria aceasta este în primul rând bucurie spirituală, bucurie „în Domnul, — anticipare a bucuriei veșnice.

4. Dar ea este și bucurie de viață, de tot ce este bun și frumos în această viață.

5. De aceea creștinul trebuie să iradiază bucurie în jurul lui și să contribuie — alături de ceilalți oameni ai muncii — la statornicirea păcii, care construiește o viață plină de bucurii pentru toți.

II. Duminica XV după Rusali: Mt. 22, 35-45.

Se poate vorbi despre: iubire.

1. Mântuitorul ne spune că iubirea de Dumnezeu și de aproapele este cea mai mare poruncă din lege. În această poruncă se cuprind „toată legea și proorocii”.

2. Deci creștinul, care vrea să împlinească toate poruncile, trebuie să adune în inima lui cât mai multă iubire. Căci cel ce iubește pe Dumnezeu acela și face voia lui Dumnezeu și cel ce iubește pe aproapele său acela îi face numai bine.

3. Din iubire isvoresc toate faptele cele bune — precum din egoism isvorăsc toate răutățile. Iubirea ucide egoismul și face pe credincios să lucreze pentru binele semenilor săi.

4. Dragostea noastră de Dumnezeu și de aproapele să ne fie îndemn de luptă pentru pace și pentru binele poporului.

La Conferința administrativă din protopopiatul Raionului Toplița, din 31 Martie a. c. P. C. Protopop Gh. Chichernea a arătat că potrivit dispozițiilor superioare bisericești a luat ființă noul protopopiat Toplița, cuprinzând o parte din parohiile fostului protopopiat Gheorgheni și parte din parohiile protopopiatului Reghin. Face apel la C. preoți ca să sprijinească noul protopopiat și-i asigure de toată bunăvoința. Îndeamnă preoțimea să activeze rodnic în lupta pentru pace.

În Conferința administrativă din 30 Martie a. c. a protopopiatului Raionului Sărmaș, P. C. Prot. I. Bordea, arătând motivele înființării acestui nou protopopiat, salută pe preoții prezenți și le urează spor la muncă în toate domeniile.

În cadrul conferinței s'a dat îndrumarea ca fiecare predică să cuprindă și ideea frăției între popoare și a păcii, ca predica duminicală să fie urmată de un cuvânt catehetic, ca preotul să administreze cu grijă bunurile bisericești, să sprijine lucrările de folos obștesc și să fie activ în lupta pentru pace.

În lupta pentru pace s'au evidențiat preoții: A. Bogdan, P. Chețan, Pavel Cădea, I. Aldea, A. Mara, V. Napeu; pe teren administrativ: P. Cădea. Preoții au cerut înființarea la protopopiat a unui depozit de luminări și obiecte de cult.

Preotul Ioan Vlad din parohia Bazna și preotul Debrin Boris din parohia Șoroștin sprijină acțiunile de folos obștesc și lupta pentru pace.

Corul din parohia Cergăul-Mare, organizat de preotul A. Dodin, cântă toată Sf. Liturghie după cartea de cântări a prof. Lungu, aprobată de Sf. Sinod. El produce o bună impresie între credincioși, care astfel sunt antrenați să cunoască melodiile noi.

În protopopiatul Mediaș

În primul trimestru al acestui an preoțimea din protopopiatul Mediaș și-a îndeplinit cu conștiinciozitate îndatoririle duhovnicești slujind Duminecile și sărbătorile Vecernia, Utrenia și Sf. Liturghie uneori și peste săptămână și în cadrul Sf. Liturghii făcând catehizația credincioșilor. Comitele parohiale desfășoară activitate în special pentru îngrijirea bisericii și a cimitirului și în ajutorarea bolnavilor. Unificarea bisericească s'a consolidat. Preoții vechi ortodocși slujesc împreună cu cei reveniți și în bisericile vechi ortodoxe și în cele revenite. Credincioșii merg la biserică, fără a mai face deosebire între o biserică și altă biserică, un preot și alt preot.

Bisericile, casele parohiale și dependențele sunt bine întreținute. Sarcinile administrative sunt împlinite la zi.

Preoții colaborează cu organele locale ale puterii de Stat la toate muncile de folos obștesc și activează în cadrul Comitetelor de luptă pentru pace, în care sunt membri sau secretari. Pr. Z. Rucărean din parohia Axente Sever, Pr. I. Vlad din Bazna, Pr. Albu I. din Șeica mică și Pr. I. Merișescu din Cenade sprijină acțiunile de folos obștesc și lupta pentru pace.

Preoțimea ia parte la toate conferințele protopopești (administrative și de orientare) și la conferințele interconfesionale, prelucrând tezele date și fiind activă la discuții.

În afară de cei amintiți pentru activitate socială, se evidențiază pentru activitate duhovnicească preoții: I. Vlad, D. Olariu, B. Debrin, B. Dodi; pentru activitate misionară preoții: M. Maier, E. Ciungan, M. Mărginean, V. Sancu. Există și câțiva preoți care desfășoară o slabă activitate. Aceștia sunt îndrumați să urmeze pilda celor râvnitori și să-și corecteze slăbiciunile.

Activitatea desfășurată pe primul trimestru este un îndemn pentru preoțimea protopopiatului Mediaș de a-și împlini cu și mai multă râvnă misiunea duhovnicească pe care o au în mijlocul credincioșilor și de a intensifica lupta pentru pace în lucrările de folos obștesc, pentru întărirea Patriei și binele poporului muncitor. B

Sâmbătă 18 Iulie 1953, a avut loc la Sibiu Consfătuirea protopopilor din Arhiepiscopie. Deschizând consfătuirea P. C. Vicar T. Belascu aduce binecuvântarea I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae și arată că scopul consfăturii e dublu: 1. Punerea la curent cu unele probleme bisericești; 2. Colaborarea cu organele locale de Stat în perioada muncilor de vară. Salută apoi pe reprezentanții cultelor neoprotestante, prezenți la consfătuire.

P. C. consilier N. Geangalău, după ce arată grija deosebită a I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae pentru creșterea viitorilor preoți și cântăreți, citește Notificarea oficială dela Institutul Teologic din Sibiu și dela Școala de cântăreți bisericești din Cluj, care urmează să fie comunicate preoților, ca aceștia să le împărtășească credincioșilor și să trimită la școlile Bisericii elemente bune, cu vocație, care vor sluji cu dragoste Biserica și Patria.

P. C. Vicar T. Belascu expune al doilea punct de pe ordinea de zi: Contribuția preoțimii în campania secerișului, treierii și desmiriștitului. P. C. Sa arată obligația creștinească și cetățenească a preoțimii de a sprijini munca poporului și a organelor locale de stat în această campanie.

Nr. 4249/1953.

Notificare oficială

Școala de Cântăreți Bisericești din Cluj, Piața Malinowski Nr. 18, primește în anul I, absolvenți ai cursului elementar complet (ciclul II).

Școala are caracter de școală medie, cursurile ei durează 3 ani, absolvenții anului III obținând diploma de cântăreț bisericesc, ce le dă dreptul de a fi numiți în posturi corespunzătoare de cântăreți bisericești, iar celor ce au obținut nota foarte bine, dreptul de a se înscrie în Institutele Teologice Universitare dela București și Sibiu. Școala primește candidați din cuprinsul Arhiepiscopiei Sibiului, Eparhiei Clujului și eparhiei Orăzii, cu aprobarea Chiriarhilor respectivi.

Cerere de înscriere în anii I, II, III se vor adresa Direcțiunii Școalei de Cântăreți Bisericești Cluj, până cel mai târziu la 25 Septembrie 1953, fiind însoțite de următoarele acte:

1. Certificat de naștere (original);
2. Certificat de botez (sau dovadă dela oficiul parohial în acest sens);
3. Certificatul de absolvire a 7 clase elementare (ciclul II);

4. Recomandarea oficială a parohiei sau a oficiului protopopesco unde locuiește elevul.

Examenul de admitere în anul I începe în ziua de 29 Septembrie la sediul școalei din Cluj și va consta din:

1. Examinare medicală;
2. Cercetare aptitudinilor muzicale (voce);
3. Probă scrisă și orală la limba română și rusă;

4. Probă scrisă și orală pentru constatarea cunoștințelor generale de religie, rugăciuni, etc.

Probele dela punctul 1—2 sunt eliminatorii. Media de trecere la examenul de admitere este de cel puțin 6 (șase). Toți elevii școalei sunt interni, înscrierea la școală atrăgând după sine și înscrierea în internat.

Taxa școlară este de lei 1000 anual, din care 100 lei taxă de înscriere și 900 lei taxă de internat. Elevii școalei sunt: bursieri, semibursieri, și solvenți. Pentru obținerea burselor și semiburselor, elevii vor trimite din timp cerere către Sf. Episcopie, careia aparține însoțită de acte din care rezultă situația materială a părinților, deosemena și situația școlară. Aceasta privește deopotrivă atât pe candidații din anul I cât și pe elevii din anii II—III, situația acestora din urmă fiind trimisă de Școală fiecărei Eparhii, spre orientare la noua repartizare a burselor. Încasarea burselor de către școală se face pe cale oficială.

În ceea ce privește pe elevii semibursieri și solvenți, încasarea taxelor se va face în raport cu cvantumul acestora în întreg decursul anului școlar, la înscriere fiind obligați să aducă $\frac{1}{3}$ din taxă, după vacanța de Crăciun $\frac{1}{3}$, iar după vacanța de Paști restul de $\frac{1}{3}$.

În afară de taxele de mai sus, toți elevii — indiferent dacă sunt bursieri sau nu — pentru îmbunătățirea hranei în internat, anual vor aduce următoarele alimente în natură:

1. 15 (cincisprezece) kgr. făină albă de pâine (cernută);
2. 5 (cinci) kgr. slănină sau untură;
3. 3 (trei) kgr. ulei (sau 2 kgr. untură de porc).

4. 3 (trei) kgr. brânză de oi.

5. 3 (trei) kg. fasole boabe, uscată.

6. 50 (cincizeci) bucăți ouă.

Jumătate din cantitățile de alimente de mai sus se vor preda la înscriere iar cealaltă jumătate la întoarcerea din vacanța de Crăciun (8 Ianuarie 1954).

Totodată la intrarea în internat, fiecare elev din anul I va aduce una lingură de supă, una furculiță, un cuțit, precum și un ștergar de bucătărie pentru vase, elevii din anul II și III vor aduce numai ștergarul de bucătărie.

Deasemenea, fiecare elev își va aduce cu sine hainele de pat cu schimburile necesare, in-

INFORMAȚII

În ziua de Duminecă, 21 Iunie 1953, în Catedrala Sf. Episcopii a Clujului, s'a oficial Sf. Liturghie arhierească de către Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae al Clujului, înconjurat de un impunător sobor de preoți, în prezența unui număr mare de credincioși.

La sfârșitul Sf. Liturghii, Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae, după ce Evanghelia zilei a fost talmăcită de către Păr. Axente Tomuș, a luat cuvântul, arătând că Sfânta noastră Biserică, în afară de praznicul bisericesc din această Duminecă, prăznuiește un îndoit eveniment de o însemnătate deosebită pentru viața Bisericii.

Mai întâi, a spus Prea Sfinția Sa, în luna aceasta s'au împlinit 5 ani dela înscăunarea I. P. S. Patriarh Justinian în calitate de conducător al Bisericii Ortodoxe Române. Acest eveniment a fost comemorat și în ședințele Sf. Sinod și ale Adunării Naționale Bisericești din 6—8 Iunie a. c. astfel că el a însemnat un prilej de o deosebită bucurie comună atât pentru clerul Bisericii Ortodoxe Române, cât și pentru întregul popor dreptcredincios.

După ce Prea Sfinția Sa a înșirat meritele și realizările I. P. S. Patriarh Justinian în cei cinci ani de rodnică arhipăstorire, insistând în mod deosebit asupra reîntregirii Bisericii strămoșești, asupra organizării Bisericii Ortodoxe Române și asupra realizărilor I. P. S. Sale în lupta pentru pace, a rugat pe bunul Dumnezeu să dea zile bune și îndelungate, cu viață rodnică și de aci înainte I. P. S. Patriarh Justinian, spre binele Bisericii și al poporului dreptcredincios.

În rândul al doilea, a spus Prea Sfinția Sa, Vă aduc la cunoștință și cinstea arătată Bisericii Ortodoxe Române de către conducerea Statului, prin conferirea unor înalte decorații unor reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe, în frunte cu I. P. S. Sa. După ce a arătat cu numele aceste persoane și anume: I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropolit Sebastian al Moldovei, I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan al Ardealului, P. S. Valerian, Episcopul Orădiei, Vicarul Arhiepiscopiei Bucureștilor Alexandru Ionescu și Protopopul Ploieștilor Vlaiculescu, Prea Sfinția Sa a spus că această înaltă prețuire și cinste a unor reprezentanți ai Bisericii din partea Statului, dovedește că Statul nostru prețuiește Biserica și recunoaște că bunii slujitori și credincioși ai Bisericii pot fi și buni și devotați cetățeni ai Statului.

Din acest prilej, Prea Sfinția Sa îndeamnă întregul cler și popor să intensifice activitatea lor pentru apărarea păcii, să îndeplinească muncile agricole la timp și să participe la toate lucrările în interesul menținerii păcii și a bunei învoiri între oameni.

Coresp.

„Fericiți sunt făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema“.

clusiv o saltea goală, precum și rufăria personală de corp (cel puțin 4 schimburi).

Pentru orice informații suplimentare a se adresa Școalei de Cântăreți Bisericești Cluj, Piața Malinowski Nr. 18, anexându-se mărcile necesare pentru răspuns.

Sibiu, 2 Iulie 1953.

Consiliul Arhiepiscopal